

Dosarul nr. 1-110/23
1-23091657-46-1-27062023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

17 ianuarie 2024

mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central

Instanța în componența:

Președintelui de ședință: Cristina Botnaru

Grefierului: Alina Bordian

Cu participarea:

Procurorilor: Tatiana Andronic, Serghei Cebotari

Avocaților: Nicolae Musteață

Vitalii Cebotari

Angela Cebotari

a examinat în ședința de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui

Deșan Ana *****, născută la *****, domiciliată în mun. Soroca, str. ***** 90, studii superioare, nesupusă militar, necăsătorită, neîncadrată în când muncii, nu are persoane la întreținere, fără antecedente penale, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, -

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1), 190 alin.(1), 190 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Cauza parvenită spre examinare în instanța de judecată la 27.06.2023 și examinată în termen rezonabil, ținând cont de comportamentul participanților la proces, la data de 17.01.2024.

Procedura de citare a fost legal executată.

Acuzatorul de stat a solicitat instanței recunoașterea lui Deșan Ana vinovată în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1), 190 alin.(1), 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă a acesteia în baza Legii cu privire la amnistie pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1), 190 alin.(1) Cod penal, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) Cod penal, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1,6 luni, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa activități legate de circulația mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani. A solicitat admiterea acțiunilor civile.

Apărarea a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare.

Avocații părților vătămate cât și victimele, au solicitat admiterea acțiunilor civile, lăsând soluția cu privire la aplicarea pedepselor, la discreția instanței.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța -

A C O N S T A T A T :

Deșan Ana *****, la 25 aprilie 2021, aflându-se în municipiul Soroca strada Dimineții 3, având drept scop dobândirea ilicită a mijloacelor bănești de la cet. Polivaniuc Svetlana, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, sub pretextul prestării serviciilor de confecționare și montare a jaluzelelor, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă în privința părților naturii actului juridic și obținându-i în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de ași onora obligația asumată, a determinat-o pe ultima să-i transmită bani în numerar în sumă de 600 euro, echivalentul a 12000 lei, conform cursului valutar stabilit de BNM la data comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot ea, la 15 septembrie 2021, aflându-se în municipiul Soroca strada Dimineții 3, având drept scop dobândirea ilicită a mijloacelor bănești de la cet. Polivaniuc Svetlana, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, a determinat-o pe ultima să-i transmită suma de 800 euro, echivalentul a 16000 lei conform cursului valutar stabilit de BNM la data comiterii infracțiunii, sub pretextul restituirii neîntârziate a sumei date, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă în privința părților naturii actului juridic și obținându-i în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de ași onora obligația asumată, a însușit banii, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot Deșan Ana ***** , la data de 06 octombrie 2022, aflându-se în municipiul Soroca strada V. Stroiescu 26 ap.17, intenționat, având drept scop sustragerea bunurilor prin abuz de încredere, pe fundalul relațiilor de prietenie, a determinat-o pe cet. Fedenco Nadejda să-i transmită, sub un pretext inventat, un lăntișor din aur cu greutatea de 2 gr, în preț de 4500 lei, o cruciuliță din aur cu greutatea de 1,5 gr în preț de 2000 lei, un inel din aur cu piatră de culoare roșie în formă alungită cu greutatea de 3 gr în preț de 8000 lei și mijloace bănești în sumă de 1200 lei, asigurându-o că toate îi vor fi restituite în cel mai scurt timp, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă și obținând în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de ași onora obligația asumată, a însușit bunurile și banii, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în valoare totală de 15700 lei.

Fiind audiată în cadrul cercetării judecătorești, inculpata Deșan Ana ***** a pledat nevinovată, explicând instanței că recunoaște faptul că a luat de la Fedenco Nadejda un inel din aur, un lăntișor de aur și o cruciuliță din aur, la fel și bani, iar pe parcursul examinării cauzei ultima a restituit banii, cruciulița și lăntișorul, menționând că nu refuză să restituie și inelul, inventând diferite motive în justificarea sa. A explicat că inițial nu găsea lăntișorul și cruciulița, explicând că acestea ar fi căzut între canapea, pe care le-a găsit recent și lea restituit, iar inelul s-ar afla în apartamentul său din mun. Chișinău, unde nu a avut posibilitate să se deplaseze, iarăși nu din vina sa, chiar dacă i s-a acordat această posibilitate de mai multe ori. Nu s-a adresat la poliție pe faptul că a pierdut inelul, menționând că articolele din aur nu le-ar fi grevat

niciodată, purtându-le la câteva ceremonii unde a fost invitată. Referitor la cazul cu Polivaniuc Svetlana a comunicat că, i-a propus ultimei prestarea serviciilor de confecționare și montare a jaluzelelor, respectiv și-a luat obligația ca în trei săptămâni să instaleze jaluzele, ea a mers la ultima acasă și a luat măsurile iar Svetlana și-a ales stofa din care urmau să fie confecționate jaluzelele, concretizând că mai mult urmau să-i facă pe plac nurorii acesteia. Deoarece erau în relații bune, nu i-a luat bani, decât pentru jaluzele. Stofa era la comandă, din Ucraina, acolo urând să achite suma integral, de aceea a luat 600 euro, a făcut comanda și a achitat-o, dar, firma din Ucraina cu care conlucrea și băieții de la firmă i-au transmis că au stofă doar pentru un geam, atunci se primise o încurcătură, mai întâi au încurcat comanda, apoi i-a comunicat că nu mai au așa stofă și că trebuie să alegă alta, apoi s-a început Covidul, ulterior și războiul, într-un cuvânt - sau început problemele cu banii. Bani care erau transferați nu putea lucra cu ei apoi cei de la Ucraina i-au promis că se va deschide o filială pentru cei care au transferat banii în Chișinău, dar timpul a tot trecut. Inițial Svetlana a dorit să-i fie efectuată comanda, acum ultima dorește restituirea banilor, dar ea acum nu are de unde să ea așa bani, nu refuză să restituie acesteia banii, doar că nu este vina ei că lucrurile au început să-i meargă prost. La fel a recunoscut și faptul că ulterior, a împrumutat de la Svetlana suma de 1000 euro comunicându-i că are nevoie de bani pentru a achita o taxă de stat pentru judecată, apel, timpul expira și a avut nevoie urgent de bani. A recunoscut și faptul că i-a promis că-i întoarce repede înapoi, sau la necesitate, dar nu a avut de unde, a restituit doar suma de 200 euro, de aceea aceasta solicită să i se restituie doar suma de 800 euro, ea fiind de acord să restituie tot ce a luat înapoi, inclusiv prejudiciul moral, doar că la moment nu are de unde, făcând tot posibilul. A instalat jaluzele doar la un geam și ar fi gata să instaleze și la celelalte, doar că d-na Svetlana dorește banii, iar în așa situație, ea nu refuză, explicând că la inițiativa sa ea a eliberat recipisă, subliniind că nu a avut intenția de a nu da banii înapoi, indicând că are intenția de a recupera toate pagubele pricinuite părților vătămate, dar are nevoie de timp.

Deși inculpata **Deșan Ana ******* a pledat nevinovată, vina acesteia în comiterea infracțiunilor imputate a fost demonstrată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, reieșind din următoarele probe.

Astfel, fiind audiată în ședința de judecată sub jurământ, partea vătămată Fedenco Nadejda *****, a declarat că cu Deșan Ana se cunosc de mult timp, anterior au lucrat împreună la grădiniță, relațiile dintre ele fiind normale. La 06 octombrie 2022, se afla acasă în mun. Soroca, str. V. Stroescu și la domiciliul ei a venit Deșan Ana care a împrumutat de la ea un inel și lănțișor din aur cu cruciuliță pentru a pleca la o nuntă. Peste câteva zile Deșan Ana i-a întors inelul și lănțișorul din aur, după care le-a cerut înapoi, sub același pretext că ar fi avut încă o nuntă, după care nu i le-a mai restituit înapoi, deși i-a solicitat acest lucru de mai multe ori. A explicat că este pensionară și nu dispune de alte surse de venit, decât pensia, astfel, în una din zile s-a întâlnit cu Deșan Ana. Mergând împreună cu ea, de la bancă de pe card a extras pensia

în sumă de 2000 lei, dintre care 1000 lei i-a împrumutat lui Deșan Ana. Tot atunci, împreună cu aceasta au mers la magazinul "Balan" unde Deșan Ana a procurat produse alimentare și deoarece nu i-a ajuns bani, a mai cerut de la ea încă 200 lei, astfel, în total i-a împrumutat lui Deșan Ana suma de 1200 lei. De multe ori a tot telefonat și a căutat-o pe Deșan Ana pentru ai restitui bunurile și banii, dar ultima o tot amăgea, ori că acuși vine până în seară, ori că s-a întâmplat ceva, diferite motive, sau se ascundea și nu răspundea la telefon, deseori își schimba numerele. Chiar mergând la domiciliul acesteia, deși cunoștea că ea este acasă, acesta sta cu poarta și ușa încuiată și nu se răspunde. Chiar în ziua de Crăciun a fost la domiciliul lui Ana care de la început nu a dorit să vorbească, apoi, peste puțin a ieșit afară și a început a striga la ea ce dorește, atunci i-a comunicat să-i întoarcă datoria la ce ultima i-a dat o recipisă recunoscând faptul că are datorii față de ea. A mai menționat că, despre problema în cauză i-a comunicat nașei sale de cununie Țurcan Angela. Până la ziua de azi nici aurul și nici banii nu i-au fost restituiți, respectiv a suportat o pagubă care o echivalează la suma de 14800 lei, suferit și moral din cauza dată, stresându-se și retrăind.

Ulterior, fiind audiată suplimentar, Fedenco Nadejda ***** a comunicat instanței că Deșan Ana, în ședința de judecată din 26.12.2023 i-a transmis suma de 900 lei, i-a fost restituit lanțul de aur împreună cu cruciulița, respectiv, la momentul actual suma acțiunii civile constituie 13 000,00 lei, 5000 lei prejudiciul moral și suma pentru inel, deși, pentru ea inelul este fără preț, deoarece l-a primit cadou și este o amintire.

Referitor la pedeapsa care urmează a fi aplicată în cazul în care Deșan Ana va fi găsită vinovată, a menționat că este de acord cu procurorul, comportamentul căreia a lăsat de dori pe tot parcursul examinării cauzei, care a continuat să spună minciuni tuturor, declarând că nu se teme de nimic.

Fiind audiată în ședința de judecată, partea vătămată Polivaniuc Svetlana a declarat că pe Deșan Ana o cunoaște de mulți ani, cu ultima fiind în relații bune. Cunoscând despre faptul că Deșan Ana se ocupă cu confecționarea și montarea jaluzelelor, în anul 2021 a hotărât să dea comandă de jaluzele la ultima, deoarece și anterior aceasta i-a mai instalat jaluzele, cu care nu a avut probleme. Respectiv, pentru confecționarea și montarea jaluzelelor a achitat suma de 600 euro. Deși a achitat din start, a tot trecut timpul, dar comanda nu se efectua, drept justificare, Deșan Ana îi tot spunea să mai aștepte, mai întâi că s-au încurcat la firmă, că nu s-a făcut livrare, că nu mai știe ce... și tot așa. Astfel, deoarece avea soacra bolnavă și îi era frică că va deceda și nu va avea de unde să o scoată, o tot ruga pe Ana să-i puie jaluzele măcar într-o cameră, atunci, cu mare greu ultima i-a instalat jaluzelele într-o cameră, și cunoscând că are bani pentru o eventuală înmormântare, sub pretextul că are nevoie tare urgent de bani, pentru avocat, pentru deblocarea conturilor bancare, a rugat-o să-i împrumute 1000 euro. Ea împrumutat și i-a comunicat că în caz de necesitate, să-i întoarcă imediat banii, dar, când a survenit decesul soacrei, ultima nu i-a mai dat datoria. A trecut atunci prin mare stres, deoarece nu avea bani, iar de la copii îi era

rușine să ceară a doua oară, a fost nevoită să împrumute din altă parte, după care a lucrat și a întors datoriile. De multe ori a solicitat să i se instaleze jaluzelele, dar fără succes și nici datoria nu-i întorcea, i-a restituit o dată doar suma de 200 de euro, cu mare greu. A tot căutat-o și pe acasă, și la telefon și la piață, insistând să i se restituie datoria, dar ultima o tot amâna, până când a fost o dată împreună cu Țurcan Liudmila la Deșan Ana la piață unde aceasta lucra, dar, ca întotdeauna s-a ajuns la ceartă, însă, în cele din urmă, doar ca să le determine să plece, Deșan Ana a scris o recipisă prin care a confirmat faptul că i-a împrumutat suma de 800 euro și se obligă să-i întoarcă. A mai explicat că, din suma împrumutată de 1000 euro Deșana Ana i-a restituit numai suma de 200 euro respectiv a rămas suma de 800 euro și suma de 600 euro achitată pentru confecționarea și montarea jaluzelelor, solicitând ca aceasta să-i fie restituită din contul lui Deșan Ana, susținând în tot acțiunea civilă înaintată. Referitor la pedeapsă, a indicat că în circumstanțele create, lasă la discreția instanței stabilirea pedepsei, susținând poziția acuzatorului de stat.

Fiind audiată în calitate de martor Vasilachi Tatiana *** a declarat în fața instanței** că cu Deșan Ana locuiește în vecinătate cu care inițial erau în relații normale, ulterior însă ele sau înrăutățit, în urma situației care a avut loc cu mătușa sa Fedenco Nadejda. A explicat instanței că anul trecut s-a întâlnit cu Ana Deșan care a întrebat-o cum trăiește Nadejda Fedenco, ear ea, ea comunicat că aceasta este pensionară și că strânge bani deoarece vrea să plece la fiul ei peste hotare. Între timp, ea s-a îmbolnăvit și a căzut la pat, de ea având grijă mătușa ei Fedenco Nadejda, care inițial nu i-a comunicat nimic despre faptul că i-a dat ceva aur lui Deșan Ana. Peste un timp, deja atunci când Deșan Ana nu-i restituia lui Fedenco Nadejda bunurile, întâmplător a aflat despre acest caz de la un prieten comun de a lor care la moment se află peste hotare. La 11.11.2022 aflându-se la cimitir împreună cu Nadejda Fedenco, ultima deja plângând i-a povestit ce probleme are cu Deșan Ana. După aceasta, de câte ori se întâlnea cu Deșan Ana permanent îi aducea aminte acesteia să întoarcă banii și aurul mătușii sale, la ce ultima începea a striga la ea cu cuvinte necenzurate. A subliniat că, Deșan Ana i-a restituit mătușii sale doar suma de 200 lei. Înainte de Anul Nou Nadejda Fedenco a înștiințat-o pe Deșan Ana că va depune cerere la procuratură iar ultima i-a promis că îi va întoarce banii și aurul, dar așa și nu a mai întors nimic, respectiv, mătușa sa a depus cerere la procuratură. După aceasta Deșan Ana a telefonat-o și a început să strige la ea că de ce nu a așteptat, dar, cunosc ele că ultima tot minte. Ulterior Dejan Ana deja a scris o recipisă precum că a luat aur și bani de la Nadejda. Mătușa sa este foarte atentă cu aurul deoarece a fost dăruit de fiul ei care a decedat și îl avea ca amintire, de aceia o înțelege cât de greu îi este.

Cu referire la cazul lui Polivaniuc Svetlana a comunicat că, cu aceasta a fost colegă de clasă și sunt în relații bune. În perioada când a fost internată în spital medicii au interzis orice vizite respectiv discutând telefonic cu Svetlana, a înțeles că și ultima a împrumutat acesteia bani, la fel că a dat comandă de jaluzele de la Deșan Ana, a

achitat, dar comanda nu s-a efectuat, precum și faptul că nici ea nu-și poate recupera banii, care i-ar datora circa 1400 euro, care nici până la moment nu au fost restituiți.

Martorul Țurcan Maria*** fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat că,** Fedenco Nadejda este fina sa de cununie iar pe Deșan Ana nu o cunoaște personal. Doar a auzit de ea, din spusele finei sale care tare se plângea. Ultima i-a povestit că i-a împrumutat lui Deșan Ana suma de 1500 lei și obiecte din aur un lăncșor cu cruciuliță de aur și un inel din aur, cu scopul de a se duce la o nuntă și a fi restituite a doua zi, dar care nu le-a mai întors. Luând legătura cu ea, aceasta părea credibilă și de fiecare dată spunea că va restitui banii și aurul dar din câte cunoaște până la moment Ana nu a mai întors nici banii și nici aurul. A mai menționat că, bijuteriile din aur au fost dăruite de fiul lui Fedenco Nadejda care a decedat, respectiv, ultima le ținea ca amintire, care au o valoare mare pentru ea.

Astfel, în pofida faptului că, inculpata Deșan Ana ***** a recunoscut vina parțial vinovăția acesteia în comiterea faptelor imputate pe lângă declarațiile părților vătămate și martorilor mai este dovedită și de probele scrise acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată și anume:

Pe capetele de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și art. 190 alin.(1) Cod penal în privința lui Polivaniuc Svetlana, vina lui Deșan Ana ***** este probată prin:

- **Plângerea cet. Polivaniuc Svetlana din 01.02.2023**, prin care s-a reclamat infracțiunea de escrocherie comisă de cet.Deșan Ana (f.d.29);

- **Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 12.06.2023**, prin care de la Polivaniuc Svetlana au fost ridicate două recipise semnate de Deșan Ana (f.d.120, 121);

- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2023**, prin care au fost examinate recipisele semnate de Deșan Ana, prin care aceasta se obliga să restituie lui Polivaniuc Svetlana, datoria în sumă de 800 euro și banii luați pentru confecționarea jaluzelelor (f.d.124);

- **Ordonanța de anexare a mijloacelor de probă la materialele cauzei penale din 12.06.2023**, prin care au fost anexate drept mijloc de probă recipisele semnate de Deșan Ana, ridicate la 12.06.2023 de la Polivaniuc Svetlana (f.d.126);

Pe capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod Penal în privința lui Fedenco Nadejda, vina lui Deșan Ana *** este probată prin:**

- **Plângerea cet. Fedenco Nadejda din 27.02.2023**, prin care s-a reclamat infracțiunea de escrocherie comisă de cet. Deșan Ana (f.d.63);

- **Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 09.06.2023**, prin care de la Fedenco Nadejda a fost ridicată o recipisă semnată de Deșan Ana (f.d.166);

- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.06.2023**, prin care a fost examinată recipisă semnată de Deșan Ana prin care aceasta se obliga să restituie lui

Fedenco Nadejda datorica în sumă de 900 lei și obiectele din aur, un lăntișor cu cruciuliță și un inel (f.d.169);

- **Ordonanța de anexare a mijloacelor de probă la materialele cauze penale din 12.06.2023**, prin care au fost anexat drept mijloc de probă recipisa semnată de Deșan Ana, ridicată la 09.06.2023 de la Fedenco Nadejda (f.d.171);

În ședința de judecată acuzatorul de stat a susținut învinuirea adusă inculpatei considerând că vinovăția acesteia a fost dovedită integral prin probele acumulate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul examinării cauzei, considerând că de fapt, chiar dacă inculpata și-a recunoscut parțial vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, ultima nu au dat o apreciere corectă acțiunilor sale, or, chiar din declarațiile acesteia rezultă că faptele descrise în învinuire au avut loc cu adevărat, ultima încercând și în continuare să ducă în eroare atât instanța de judecată cât și toți participanții la proces, având un comportament neglijent, de aceea, a considerat că corectarea și reeducarea acesteia vor fi posibile doar în situația stabilirii pedepsei privative de libertate, or, scopul pedepsei va fi posibil de atins doar în așa mod.

Apărarea a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatei, invocând lipsa de probe concludente și pertinente care ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Părțile vătămate cât și apărătorul Vitalii Cebotari, au solicitat admiterea acțiunilor civile și cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de lege, susținând opinia acuzatorului de stat.

Astfel, la emiterea sentinței în cazul din speță, instanța a ținut cont de opiniile participanților la proces, precum și de următoarele prevederi legale, și anume:

Conform art. 53 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare, își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și firea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Mai mult ca atât, potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își

aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar conform prevederilor alin. (1) și (2) art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relatate mai sus, instanța menționează și prevederile alin. (3) și (4) art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatei prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită, există circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatei și care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatei, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată, dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatei trebuie să fie executată de inculpat sau nu, tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii, dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă, dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă, dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor, ce trebuie să se facă cu

corpurile delictive, cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului, dacă în privința inculpatei recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatei, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatei drept recompensă pentru aceste încălcări.

Potrivit art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Prin urmare, reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a concluzionat că vinovăția lui Deșan Ana ***** în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată pe deplin.

Astfel, întru argumentarea poziției de încadrare a acțiunilor inculpatei Deșan Ana ***** instanța reține că obiectul juridic special al infracțiunii de escrocherie este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe bună-credință și încrederea între subiecți. Încrederea subiecților raporturilor juridice patrimoniale se prezumă, iar în anumite cazuri este și protejată prin legea penală.

Obiectul material al escrocheriei îl pot constitui bunurile, precum și drepturile asupra acestora, dobândite în mod ilicit. Drepturile dobândite ilicit asupra bunurilor vor constitui obiect material al escrocheriei, dacă ele asigură în continuare posibilitatea de a deține, a folosi și a dispune de obiectul escrocheriei (bunul).

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care își asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false;

încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele.

Instanța reține că în cazul faptei incriminate la art. 190 alin.(1) - (2) Cod penal, obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Prin dobândirea ilicită a bunurilor legiuitorul are în vedere act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine, inclusiv sume bănești, sau dreptul asupra acestora.

Prin inducerea în eroare se înțelege dezinformarea conștientă a victimei care constă în prezentarea vădit falsă a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale, în cazul dat, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Prin abuz de încredere se înțelege că, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între dânsul și victimă.

Instanța notează că, la calificarea infracțiunii conform indicilor componenței prevăzute de art.190 Cod penal, nu au relevanță mijloacele care au fost utilizate pentru săvârșirea escrocheriei, important este de a stabili dacă aceste mijloace au fost folosite pentru sustragere, nu însă pentru facilitarea accesului la bunurile respective, nici pentru crearea unor condiții pentru luarea ulterioară a bunurilor pe altă cale.

Instanța reține că infracțiunea de escrocherie este o infracțiune materială, se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea de escrocherie se manifestă prin forma de vinovăție sub formă de intenție directă, la calificarea faptei fiind obligatorie stabilirea scopului de cupiditate. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de ale sustrage și

nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, avînd scopul special - de cupiditate.

Sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încapе îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are își demonstrează reaua voință în raport cu victima. La fel, pot fi supuse cercetării și alte circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuie imediat banii prevăzuți pentru procurarea unor bunuri destinate victimei); 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună-știință nu le va putea valorifica; 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează ne dorința lui de a-și executa angajamentele; 4) făptuitorul își asumă obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească. Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil. Însă, dacă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), atunci apare necesitatea intervenției legii penale. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Subiectul infracțiunii de escrocherie este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14-16 ani. Sub aspectul laturii subiective, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpata este subiect al infracțiunii date, a prevăzut și a urmărit atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, acționând cu vinovăție sub forma intenției directe și deposedând părțile vătămate ilegal de bunuri și bani.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – de cupiditate. În speță, instanța de judecată apreciază că Deșan Ana ***** a acționat cu intenție directă, în scop de cupiditate, fapt confirmat în fața instanței personal de către aceasta, precum că a primit bani de la Polivaniuc Svetlana în sumă de 600 euro pentru confecționarea și montarea jaluzelelor, dar nu a efectuat comanda în timp și nici nu a restituit suma achitată, inventând diferite motive, inclusiv și pe parcursul examinării cauzei, ba mai mult, continuându-și acțiunile sale a mai împrumutat și suma de 1000 euro, restituind proprietarei cu mare întârziere și după multă insistență doar suma de 200 euro. Primind suma împrumutată sub pretextul achitării de urgență a serviciilor avocatului, apoi a achitării unei taxe de stat, chipurile pentru deblocarea cărorva conturi bancare, Deșan Ana s-a tot încurcat în justificări, fără a prezenta

careva acte confirmative în vederea confirmării celor invocate, la fel, nu a putut numi concret cauza care s-ar fi aflat pe rol, denumirea sau perioada de examinare. De asemenea, a primit de la Fedenco Nadejda un lăntișor de aur, o cruciuliță din aur și un inel din aur cu piatră de culoare roșie precum și mijloace bănești în sumă de 1200 lei, la fel sub diferite pretexte bizare, prin urmare, rezultă că limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Astfel, analizând acțiunile inculpatei, inclusiv și comportamentul acesteia pe tot parcursul examinării cauzei manifestate printr-un comportament neglijent față de părțile vătămate, instanța conchide că Deșan Ana ***** a restituit cu mare greu părții vătămate Fedenco Nadejda prejudiciul material, fapt ce denotă că în acest mod aceasta dorește ca partea vătămată să nu aibă careva pretenții față de ea. Or, în cazul în care persoana se declară nevinovată, nu există nici o logică de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Totodată, instanța a stabilit că probele prezentate de partea acuzării, poartă un caracter exact, sunt dobândite legal, au servit la constatarea existenței infracțiunilor imputate inculpatei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, fiind admise ca pertinente, concludente și utile, administrate conform prevederilor legale.

Analizând declarațiile inculpatei, cât și poziția apărării în coroborare cu materialele cauzei penale, instanța a ajuns la concluzia că acestea urmează a fi apreciate critic, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatei Deșan Ana ***** în comiterea infracțiunilor imputate, or, toate probele administrate și cercetate în ședința de judecată sunt concludente și pertinente, coroborând între ele, iar poziția apărării fiind apreciată ca fiind o tactică de apărare și justificare a acțiunilor inculpatei, care de fapt nu corespund realității și sunt în contradicție cu normele imperative prevăzute de legislația penală, precum și cu întreg probatoriul din dosar, având un singur scop, evitarea răspunderii penale, manifestate inclusiv prin repararea parțială a prejudiciului.

Astfel, analizând în ședința de judecată probele concludente și pertinente administrate în cadrul cercetării judecătorești, considerându-le destule și veridice, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția lui Deșan Ana ***** este dovedită integral, acțiunile căreia instanța de judecată le încadrează juridic în baza:

- **art.190 alin. (1) Cod penal**, cu indicii de calificare: cu indicii de calificare: escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare

a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile (în redacția de la momentul comiterii faptei).

- **art.190 alin. (1) Cod penal**, cu indicii de calificare: cu indicii de calificare: escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile (în redacția de la momentul comiterii faptei).

- **art.190 alin.(2) lit. b) Cod penal**, cu indicii de calificare: ”escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Având în vedere examinarea prezentei cauze penale în fond în procedură generală, consideră relevante speței rigorile dispoziției art. 389 Cod de procedură penală care prevăd că (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată; (4) Sentința de condamnare se adoptă: 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal.

La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de judecată ține cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, și anume caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă faptul că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În accepțiunea art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane iar conform dispozițiilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și a termenului pedepsei, instanța de judecată mai ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, ordine de idei în care, instanța ține să reitereze că din cadrul legal precizat, rezultă indubitabil că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca ”prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Instanța a reținut că sancțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal se aplică pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Infracțiunile în cauză se califică ca infracțiuni mai puțin grave, suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a prevederilor art. 16 alin.(3) și 190 din Codul penal.

În acest sens, instanța va ține cont de faptul că în privința inculpatei careva circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 din Codul penal nu au fost stabilite.

Circumstanțe agravante, conform art.77 lit.a) Cod penal, în sarcina inculpatei la fel nu s-au reținut.

La locul de trai Deșan Ana ***** se caracterizează pozitiv (f.d.128), are un comportament adecvat, la momentul actual nu a avut aduceri forțate, consumă băuturi spirtoase ocazional, nu intră în contact cu persoanele care prezintă interes operativ și anterior nu a fost judecată, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.130, 132).

Lecturând materialele cauzei instanța reține că, conform cazierului contravențional (f.d.135) Deșan Ana ***** anterior a fost atrasă la răspundere contravențională conform art. 354 alin.(1) CCo și art. 69 alin.(1) CCo pentru huliganism nu prea grav și injurie pentru care a suportat pedepse pecuniare care sunt achitate, iar din revendicarea (forma 246) anexată la materialele dosarului (f.d.133) rezultă că anterior, ultima nu a fost condamnată.

Prin urmare, ținând cont de personalitatea inculpatei, de atitudinea ei față de cele săvârșite, de faptul că ultima nici la această etapă nu a dat o apreciere corectă acțiunilor sale, pe parcursul examinării cauzei manifestând un comportament impulsiv încercând să ducă în eroare toți participanții la proces în vederea evitării răspunderii, nu a reparat paguba cauzată integral, ceea ce înseamnă că nu a conștientizat pericolul social și urmările acțiunilor sale, instanța de judecată consideră că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar că fără izolarea ei de societate, chiar dacă acuzarea a solicitat anume plasarea acesteia în penitenciar pentru femei, or, ultima totuși este pentru prima dată pe banca acuzaților și nu dă o apreciere corectă acțiunilor sale. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, instanța de judecată a concluzionat că pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal (primul episod), urmează să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, echivalentul a 40000 (patruzeci mii) lei. Conform art. 190 alin.(1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare.

Totodată, ținând cont de faptul că Deșan Ana ***** a fost recunoscută vinovată și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, ținând cont de faptul că acțiunile inculpatei sunt în creștere, ultima continuându-și acțiunile sale infracționale ca în consecință acestea să producă daune în proporții considerabile, aceste fiind îndreptate în privința părții vătămate care este în etate, unica s-a sursă de existență fiind doar pensia care este destul de modestă, ținând cont inclusiv și de opinia acuzatorului de stat, instanța a considerat că urmează să aplice în privința acesteia pedeapsa sub formă de 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa activități legate de circulația mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani, doar că va dispune suspendarea executării pedepsei principale pe un termen de probă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite

anumite condiții. În cazul infracțiunilor săvârșite cu intenție, aprecierea conduitei persoanei vinovate depinde de atitudinea sa față de fapta săvârșită, față de victimă ori de partea vătămată, de opinia și comportamentul celora din urmă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, căința sinceră în cursul procesului.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele cazului ținând cont de faptul că Deșan Ana ***** la locul de trai se caracterizează pozitiv, pe parcursul examinării cauzei a reparat paguba materială pricinuită uneia dintre părțile vătămate, dând asigurări instanței de judecată că în cel mai apropiat timp va repara integral prejudiciile materiale cât și cele morale, fiind pentru prima dată pe banca acuzaților, instanța a ajuns la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, or, aflându-se la domiciliu va putea repara prejudiciul cauzat prin infracțiune și va demonstra că nu de fiecare dată este necesară aplicarea unei pedepse cu ispășirea reală a acesteia în penitenciar, pentru a se corija.

La fel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatei și obligația, conform art.90 alin.(6) Cod penal - să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent (organul de probațiune în căruia rază teritorială se află domiciliul inculpatului) și să se prezinte regulat la organul de executare a sentinței.

Într-o altă ordine de idei instanța reține că, deși inculpata a fost recunoscută vinovată și în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin.(1) și art. 190 alin.(1) Cod penal al RM, acesta urmează a fi liberată de la executarea pedepselor stabilite prin prezenta sentință pentru comiterea infracțiunilor respective, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct.2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal.

Conform art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Sub acest aspect instanța atestă că, la data de 24 decembrie 2021 Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Legea nominalizată a

fost publicată în Monitorul Oficial la data de 31 decembrie 2021, intrând în vigoare de la această dată.

În particular, potrivit art. 1 alin. (1) al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prezenta Lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2-5, 7.

În corespundere cu prevederile art.2 alin. (1) din Legea menționată, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Aliniatul (3) al aceluiași articol stipulează că, încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

La fel, potrivit alin. (4) al aceluiași articol ”în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1) – (3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.”

Totodată instanța de judecată relevă că, la art.6 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 sunt prevăzute temeiurile care fac imposibilă aplicarea actului de amnistie.

În această ordine de idei se conchide că, amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

Astfel, instanța de judecată constată că deși inculpata nu și-a exprimat acordul scris privind aplicarea amnistiei inițial pledând nevinovată, ulterior indicând că recunoaște vina parțial, nici nu a refuzat încetarea procesului pe acest temei, iar în aceste circumstanțe condițiile de aplicare actului amnistiei în privința inculpatei Deșan Ana ***** în temeiul Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la promulgarea independenței Republicii Moldova se întrunesc, se conchide asupra liberării lui Deșan Ana ***** de la executarea pedepsei penale stabilite prin prezenta sentință pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1), 190 alin.(1) Cod penal, or, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și altor consecințe ale condamnării.

Cu referire la acțiunile civile depuse de Polivaniuc Svetlana prin intermediul avocatului Cebotari Angela și Fedenco Nadejda prin intermediul avocatului Cebotari Vitalii, instanța de judecată reiterează următoarele.

Potrivit art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Potrivit art. 220 alin. (1), (3) Cod de procedură penală „Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept”.

Conform art. 225 Cod de procedură penală „Judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă”. Reieșind din prevederile art.387 alin. (1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Astfel, în cadrul urmăririi penale Polivaniuc Svetlana a fost recunoscută în calitate de parte vătămată prin ordonanța din 05.06.2023 (f.d.113) iar Fedenco Nadejda a fost recunoscută în calitate de parte vătămată prin ordonanța din 06.06.2023 (f.d.159).

Prin urmare, în baza cererii sale Polivaniuc Svetlana a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 1400 euro cauzat ca urmare a acțiunilor infracționale, prejudiciul moral în mărime de 5000,00 lei precum și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000,00 lei iar Fedenco Nadejda a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat ca urmare a acțiunilor infracționale în sumă de 15 700 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000,00 lei iar în cadrul examinării cauzei ultima și-a concretizat suma acțiunii dat fiind faptul că Deșan Ana i-a restituit lanțul de aur, cruciulița de aur și banii în sumă de 1200 lei respectiv s-a modificat suma acțiunii civile solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 8 000 lei, costul inelului din aur și prejudiciul moral în mărime de 5000,00 lei.

Ulterior însă, la materialele dosarului a fost anexată recipisa semnată de către aceasta prin care a confirmat că și inelul i-a fost restituit, indicând că pretenții materiale față de inculpată nu are.

Potrivit art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Conform art. 19 alin. (1) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În conformitate cu prevederile art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală și a statuat că, „...în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Analizând materialele cauzei penale și circumstanțele de fapt constatate, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăției inculpatei Deșan Ana în cauzarea prejudiciului lui Polivaniuc Svetlana și Fedenco Nadejda, instanța de judecată va încasa de la Deșan Ana prejudiciul material în beneficiul părții vătămate Polivaniuc Svetlana, în modul formulat, cel al lui Fedenco Nadfejda fiind reparat până la pronunțarea sentinței.

Cu privire la prejudiciul moral cauzat părților vătămate Polivaniuc Svetlana și Fedenco Nadejda instanța consideră că, încălcarea oricărui drept garantat de lege poate fi de natură să conducă la producerea unui prejudiciu moral, ce dă naștere la obligație, pentru persoana ce a încălcat dreptul altei persoane, de a-l acoperi.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil al RM, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 alin. (1) și (2) din Codul civil al RM, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În privința aprecierii quantumului prejudiciului moral, instanța reține că acesta nu poate fi determinat după criterii precise, el trebuie a fi evaluat după natura încălcării suferite, în funcție de situația personală a victimei, a legăturii ei cu cel ce a încălcat

dreptul. Atunci când este vorba despre determinarea despăgubirii pentru prejudiciu moral, instanța nu poate decide decât în echitate asupra cuantumului acesteia.

Instanța de judecată stabilește că prejudiciu moral urmează a fi reparat în conformitate cu principiul echității, iar art. 41 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului definește noțiunea de ”reparație echitabilă” și se aplică atât pentru prejudiciile materiale, cât și pentru cele morale. Prin urmare, dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoloalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractuale nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.

Prejudiciul moral reprezintă o pagubă care este cauzată individului prin vătămarea unui interes personal nepatrimonial. Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea „prețului suferințelor fizice și psihice”, care sunt inestimabile, dar aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului și a implicațiilor acestora pe toate dimensiunile vieții sociale.

Trebuie să se aprecieze ce au pierdut persoanele vizate pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial atât pentru moment, cât și pentru viitor. La determinarea compensației pentru prejudiciul moral trebuie să se țină cont de importanța valorii morale lezate pentru persoana vătămată. În cazul suportării unui prejudiciu moral fiecare persoană vătămată acordă o considerație diferită valorilor lezate. Persoana vătămată apreciază acele valori sau activități, care îi satisfac anumite necesități sau aspirații. Cuantumul compensației acordate depinde și de durata menținerii consecințelor cazului urmare a cărora s-au produs. Stabilind cuantumul compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată trebuie să țină cont de măsura în care această compensație poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacție, găsind un echilibru între compensarea echitabilă a persoanei prejudiciate prin infracțiune cât și respectarea drepturilor și intereselor inculpatei.

Mărimea compensației pentru prejudiciul moral trebuie să fie echitabil în raport cu suferințele psihice cauzate părții vătămate, în urma comiterii infracțiunii de către inculpat, dar și să nu ducă la o îmbogățirea fără just temei a părții vătămate.

Instanța consideră că în speță, luând în considerație toate circumstanțele cauzei, însuși faptul tragerii la răspundere penală a inculpatei Deșan Ana și aplicarea unei pedepse penale, nu ar constitui pentru părțile vătămate o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit în urma săvârșirii de către inculpată a infracțiunii. Or, prin condamnarea inculpatei, instanța nu are puterea de a restabili părțile vătămate în situația anterioară încălcării drepturilor lor și în acest sens, este necesară acordarea unei sume de bani cu titlu reparator pentru prejudiciul moral suferit.

Prin urmare, instanța consideră echitabil de a încasa din contul lui Deșan Ana cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat lui Fedenco Nadejda prin infracțiune, în cuantum de 5000,00 lei, iar solicitarea părții vătămate Polivaniuc Svetlana de încasare a prejudiciului moral în sumă de 7000,00 lei instanța de judecată o consideră parțial întemeiată și îl va admite în limita sumei de 5000,00 lei, considerând că această

sumă este una rezonabilă, echitabilă și în corespundere cu normele morale și legale, recunoscute într-o societate democratică.

Conform art. 96 alin. (1), (1¹) CPC ”Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat”.

Astfel, potrivit mandatului nr. 1806552 din 05.06.2022 (f.d.15), interesele părții vătămate/civile Polivaniuc Svetlana a fost reprezentant de către avocatul Angela Cebotari.

Raportând normele legale la speță, tratând prestația avocatului prin prisma realității, necesității și rezonabilității plății solicitate, instanța de judecată va încasa de la inculpata Deșan Ana ***** în beneficiul părții vătămate Polivaniuc Svetlana cheltuielile ei legate de examinarea prezentei cauze penale, pentru asistența juridică acordată, care conform bonului de plată nr. 097068 din 05.12.2022 constituie suma de 4 000,00 lei (f.d.225).

Corpuri delictive în prezenta cauză nu sunt.

În conformitate cu prevederile art.340, 382, 384-385, 387, 391 alin. (1) pct. 6)-394 Cod de procedură penală, art.107 Cod penal, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovată Deșan Ana ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, echivalentul a 40000 (patruzeci mii) lei.

Se recunoaște vinovată Deșan Ana ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de 6 (șase) luni închisoare.

În conformitate cu art.107 Cod penal și art.389 alin.(4) pct.2) Cod de procedură penală, Deșan Ana ***** se liberează de la executarea pedepselor penale stabilite prin prezenta sentință pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(1), 190 alin.(1) Cod penal, în temeiul art. 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Se recunoaște vinovată Deșan Ana ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa activități legate de circulația mijloacelor bănești pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei aplicată lui Deșan Ana ***** , fixându-i un termen de probațiune de 3 (trei) ani, explicându-i că pedeapsa va fi considerată condiționată dacă în termenul fixat ea nu va săvârși o

nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra comportării lui Deșan Ana ***** în timpul executării pedepsei a- l pune în seama Biroului de Probațiune Soroca pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, în privința lui Deșan Ana ***** se aplică următoarele restricții: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să se prezinte regulat la organul de executare a sentinței.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Polivaniuc Svetlana se admite parțial.

Se încasează de la Deșan Ana ***** în beneficiul lui Polivaniuc Svetlana suma de 1400 euro (una mie patru sute euro) cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune sau echivalentul lor în lei moldovenești conform cursului oficial stabilit de BNM la momentul executării hotărâri.

Se încasează de la Deșan Ana ***** în beneficiul lui Polivaniuc Svetlana suma de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Se încasează de la Deșan Ana ***** în beneficiul lui Polivaniuc Svetlana suma de 4000 (patru mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Fedenco Nadejda se admite parțial.

Se încasează de la Deșan Ana ***** în beneficiul lui Fedenco Nadejda suma de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Sentința pronunțată în ședință publică la data de 17 ianuarie 2023, ora 10-15.

Sentința poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 zile, din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Cristina Botnaru